

Fraška G7: „Vize“ světa bez jaderných zbraní

 infokurýr.cz/n/2023/06/07/fraska-g7-vize-sveta-bez-jadernych-zbrani

kurýr

7. června 2023

Blok přijal dokument „Vize jaderného odzbrojení“, ale je plný neupřímných ctnostných signálů

Volba Hirošimy jako místa konání květnové schůzky G7 znamenala, že v dokumentech summitu bude zdůrazněna otázka jaderného odzbrojení. Není divu, že vedoucí představitelé G7 při této příležitosti vydali „Hirošimskou vizi jaderného odzbrojení“.

Bylo to v podstatě rituální cvičení, které mělo uspokojit zvláštní citlivost Japonska na jadernou otázku jako jediné země, která kdy byla vystavena jadernému útoku. Nezdůrazňovat problém jaderného odzbrojení by nebylo možné morálně ani politicky, protože Hirošima je součástí volebního obvodu japonského premiéra Kishidy.

Co nebylo možné, bylo dát život něčemu, co prakticky skomírá. Proto prohlášení o vizi není zcela upřímný dokument. Je to politicky samoučelné, překrucuje realitu a obsahuje mnoho pózování.

Dokument začíná uznáním, že Hirošima je připomínkou „*bezprecedentní devastace a nesmírného utrpení lidí v Hirošimě a Nagasaki, které zažili v důsledku atomových bomb v roce 1945*“. Neodsuzuje však použití jaderných zbraní, ani neříká, kdo je za to odpovědný. Pochopitelně, protože dokument je vydán mimo jiné s podpisem USA.

Signatáři hovoří o svém závazku „*dosáhnout světa bez jaderných zbraní s nezmenšenou bezpečností pro všechny*“. Myšlenka za takovým tvrzením není jasná. Jaderné zbraně jsou těmi, kdo je vlastní, považovány za konečné poskytovatele bezpečnosti proti existenčním hrozbám. Pokud by byly odstraněny, jak by fungoval koncept „*neoslabené bezpečnosti pro všechny*“? Bude to

prostřednictvím odstrašující rovnováhy v konvenčních zbraních, což znamená pokročilejší konvenční zbraně a více obranných přidělů? Kdo jsou „*všichni*“, o kterých se mluví – zjevně ne země bez jaderných zbraní?

Koncept „*nezmenšené bezpečnosti*“ a související koncept „*rovné a nedělitelné bezpečnosti*“ nefungoval v geografických oblastech, které byly až dosud ústředním bodem těchto pojmů. V Evropě to nefungovalo. Kdyby tomu tak bylo, svět by neviděl současný konflikt v Evropě o Ukrajinu, v němž proti sobě stojí jaderné mocnosti s nepředvídatelnými důsledky.

Dokument vyčítá jako „*nebezpečnou a nezodpovědnou*“ ruskou „*jadernou rétoriku, podkopávání režimů kontroly zbrojení a uvádí záměr rozmístit jaderné zbraně v Bělorusku*“. Ale ve skutečnosti jsou to USA, kdo v roce 2002 zrušil Smlouvu o boji proti balistickým střelám (ABM) s Ruskem ve víře, že by mohly vyvinout neproniknutelnou obranu proti balistickým střelám. Pomineme-li polemiky kolem toho, jsou to opět USA, které v roce 2019 odstoupily od smlouvy INF. Trump ve funkci dokonce naznačil, že neobnoví novou smlouvu START. Nyní, když Rusko i USA pozastavily fungování této smlouvy a související inspekce v důsledku ukrajinského konfliktu, je její budoucnost nejistá. Odsouzení ruského záměru rozmístit jaderné zbraně v Bělorusku vyvolává otázku ohledně stávajícího rozmístění amerických taktických jaderných zbraní na šesti základnách v pěti zemích NATO: Belgii, Německu, Itálii, Nizozemsku a Turecku.

Jestliže Rusko připomnělo NATO své jaderné odstrašení v souvislosti s potenciální eskalací NATO v ukrajinském konfliktu s cílem strategické porážky Ruska, také USA často zmiňovaly, že byly na stole všechny možnosti, jak zabránit Íránu v jaderném programu, ponecháme nevyřčené, co „*všechny možnosti*“ skutečně znamená.

V každém případě samotný fakt vlastnictví jaderných zbraní implikuje potenciál jejich použití, pokud odstrašení selže. Pokud nejsou určeny k použití za žádných okolností, tak proč je mít? Americká jaderná doktrína zatím nepřijala „politiku nepoužití jako první“, přestože nejaderné země to obhajují jako první krok ke snížení jaderné hrozby pro lidstvo.

Dokument o vizi G7 říká, že *„celkový pokles globálního jaderného arzenálu dosažený od konce studené války musí pokračovat a nesmí být zvrácen“*. Ale co modernizace stávajících arzenálů a hledání pokročilejších jaderných zbraní v rámci dohodnutých limitů podle Nové smlouvy START? V roce 2010 bývalý americký prezident Barack Obama schválil program modernizace jaderné elektrárny, který by v příštích 30 letech stál 1 bilion dolarů. Vyzval k zabíjení nových řízených střel, ICBM, jaderných ponorek a bombardérů dlouhého doletu během příštích tří desetiletí. Rozpočtový úřad amerického Kongresu v květnu 2021 odhadl, že USA utratí v příštích 10 letech 634 miliard dolarů na udržení a modernizaci svého jaderného arzenálu.

V dokumentu členové G7 znovu potvrzují svůj *„závazek ke konečnému cíli světa bez jaderných zbraní s nezmenšenou bezpečností pro všechny, dosaženého prostřednictvím realistického, pragmatického a odpovědného přístupu“*. Vzhledem k výhradám spojeným s tímto závazkem je to pózování. Jak je definováno *„realistické, pragmatické a odpovědné“*? Signatáři si dali veškerý prostor, který potřebují, aby učinili vznešeně znějící prohlášení, aniž by se zavázali k jakékoli předvídatelné časové ose nebo odpovědnosti.

Mluvit o *„okamžitém zahájení dlouho zpožděných jednání o smlouvě zakazující výrobu štěpného materiálu pro použití v jaderných zbraních nebo jiných jaderných výbušných zařízeních“* je prázdným obloukem před Japonskem, a proto je důležité zahrnout to do všech možných dokumentů. to podepisuje. Za 30 let nedošlo v této otázce k žádnému pokroku. USA, které tuto smlouvu původně prosazovaly,

ji již neprosazují. Naléhat na „*všechny země, aby přeorientovaly politickou pozornost na FMCT*“ (navrhovaná smlouva o omezení štěpných materiálů) prostě hraje do krámu.

Podobně i Smlouva o úplném zákazu jaderných zkoušek (CTBT) se již dávno ocitla v prázdnotě. Přijata Valným shromážděním OSN v roce 1996, stále ji neratifikovalo osm států, včetně USA. Země vyzbrojené jadernými zbraněmi o to očividně ztratily zájem a vyčlenily si prostor pro provádění nevýbušných testů pro návrh a vývoj nových a výkonnějších zbraní. To je demonstrováno, když říkají v „Hirošimské vizi“ skupiny G7, že „*Jsme rozhodní podle našeho názoru, že žádný národ by neměl provádět žádný zkušební výbuch jaderné zbraně nebo jiný jaderný výbuch... Jsme nadále odhodláni prosazovat globální normu proti testování jaderných výbušnin.*“ Rusko prohlásilo, že provede jaderné testy, pokud to udělají ostatní, tedy nikoli jednostranně, a toto upozornění je v textu G7 ignorováno.

Není zřejmé, jak efektivní bude „*neochvějný závazek G7 k cíli úplného, ověřitelného a nevratného opuštění jejích jaderných zbraní a stávajících jaderných programů*“, vzhledem k tomu, že Severní Korea odmítla Smlouvu o nešíření jaderných zbraní (NPT). a provádí jaderné testy – jediná země, která tak činí.

Skupina G7 vyjadřuje hluboké znepokojení nad „*neustupnou eskalací iránského jaderného programu, která nemá žádné věrohodné civilní ospravedlnění a přivádí jej nebezpečně blízko ke skutečným činnostem souvisejícím se zbraněmi*“. Jedná se o vývoj vyplývající ze signálního selhání diplomacie USA při odmítnutí JCPOA (iránská jaderná dohoda) v květnu 2018. Říci, že „*diplomatické řešení zůstává nejlepším způsobem, jak vyřešit mezinárodní obavy týkající se iránského jaderného programu*“, je proto extrémně ironické. . Poslední geopolitický vývoj vyvolaný ukrajinským konfliktem a rostoucí konfrontací mezi USA a Čínou by každopádně ztížily dosažení konsensu mezi zeměmi P5+1 nebo v OSN ohledně řešení iránského jaderného problému.

Mezitím se Německo odhlásilo od jaderné energie, což vysvětluje, proč G7 uvádí, že „Ty země G7, které se rozhodly pro jadernou energii... uznávají, že využívání jaderné energie, vědy a technologie přispívá k poskytování cenově dostupné nízkouhlíkové energie.“

Je cynické říkat, že „dosažení světa, který doufáme uvidíme, vyžaduje globální úsilí, abychom se dostali z drsné reality k ideálu, bez ohledu na to, jak úzká cesta může být,“ protože hlavní odpovědnost za bezjaderné zbraně svět leží na bedrech P5 – stálých členů Rady bezpečnosti OSN, tedy USA, Spojeného království, Ruska, Číny a Francie – kteří stále mají buď značné zásoby jaderných zbraní, nebo je rozšiřují, nemluvě o deklarovaných programy na jejich modernizaci.

Autor: Kanwal Sibal , bývalý indický ministr zahraničí a bývalý velvyslanec v Rusku v letech 2004 až 2007. Zastával také velvyslanecké funkce v Turecku, Egyptě, Francii a byl zástupcem vedoucího mise ve Washingtonu DC.

PRO

PRÁVO RESPEKT ODBORNOST